

JAARVERSLAG
WERELDHUIS

2022

ALLEREERST

We mogen trots zijn op
alles wat we het afgelopen
jaar met en voor onze
bezoekers hebben bereikt!

Jaarverslagen....het schrijven ervan is een goede oefening in terugblikken, maar lezen we ze anno 2023 ook nog van kop tot staart? Zou het niet meer van deze tijd zijn om het jaar in wat flitsende tiktok-filmpjes te comprimeren? Zó ver willen we niet gaan, maar de vorm is deze keer wel een beetje anders. Dit verslag bevat namelijk 12 onderwerpen geïllustreerd met 12 verhalen uit 12 maanden. Die geven samen geen complete, maar wel een goede indruk van hoe het Wereldhuis in 2022 is gevaren. Want ik zeg het eerlijk: we mogen trots zijn op alles wat we het afgelopen jaar met en voor onze bezoekers hebben bereikt!

Dat was niet mogelijk geweest zonder de hulp van fondsen, kerken, zusterorganisaties en vrienden. Dank dus daarvoor! En veel leesplezier gewenst.

Geeske Hovingh
Coördinator Wereldhuis

460

NIEUWE MENSEN IN HET WERELDHUIS IN 2022

TOP 10 LANDEN VAN HERKOMST

1. Nigeria (63)	6. Eritrea (18)
2. Marokko (52)	7. Colombia (16)
3. Algerije (39)	8. Ghana (14)
4. Oeganda (39)	9. Sierra Leone (11)
5. Filippijnen (22)	10. Egypte (11)

WAT STATISTIEK...

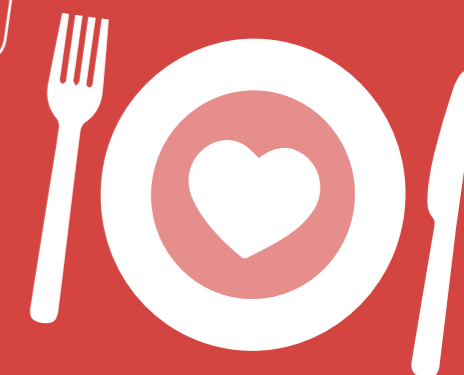
331 DAGEN OPEN

Hoeveel mensen checkten er in per maand? (Dit zijn géén unieke bezoekers, sommige mensen komen iedere dag)

Januari	972
Februari	981
Maart	1151
April	761
Mei	928
Juni	807
Juli	915
Augustus	789
September	820
Oktober	1004
November	1173
December	1373

= 11.000
**BORDEN
ETEN**

INHOUDSOPGAVE

JANUARI Onze plek	7	JULI Mensen bij ons aan het werk	27
FEBRUARI Onze activiteiten	9	AUGUSTUS LHBTI+-ers zonder papieren	31
MAART Wereldmoeders!	11	SEPTEMBER Spiritualiteit en bezinning	35
APRIL Onze bezoekers	15	OKTOBER Verbinding met de samenleving	39
MEI Onze vrienden	19	NOVEMBER Samenwerking	43
JUNI Op de boerderij	23	DECEMBER Onze feesten	47
		NAWOORD	51
		ORGANISATIE EN DONATEURS	54

JANUARI ONZE PLEK

De eerste maand van 2022 stond vooral in het teken van onze terug-verhuizing van de Kinkerbuurt naar het oude honk op de Nieuwe Herengracht.

Vanaf maart 2020 tot dit moment hadden we als gevolg van corona op twee andere locaties gezeten, maar nu de epidemie wat op zijn retour was en de kelders op de gracht voor ons waren aangepast, konden we terugkeren. Dat werd ons door sommige burens in West niet in dank afgenomen – ze zouden ons vreselijk gaan missen. Grappig genoeg waren het diezelfde burens die in eerste instantie helemaal niet op onze komst zaten te wachten. Maar nu was het afscheid ontroerend.

Tegelijkertijd voelden wij opluchting omdat burens op de Nieuwe Herengracht letterlijk wat meer op afstand zijn, waardoor we niet meer op eieren hoefden te lopen. Ook, en dat is nog belangrijker, was het prettig om op de hoofdlocatie van de Diaconie terug te keren – dichterbij de collega's van andere projecten, de mensen van finance, het MT, de Kas. Het duurde dan ook niet lang voor onze bezoekers hun weg (terug) hadden gevonden naar onze oude, nieuwe plek.

Eva Berger (die buurvrouw uit de Kinkerbuurt was) over de twee locaties van het Wereldhuis: 'Voor mij als vrijwilliger was de locatie aan de Arie Biemondstraat het enige Wereldhuis dat ik kende. Het was dus even afwachten of de 'nieuwe' locatie aan de Nieuwe Herengracht net zo warm zou voelen. Gelukkig was al snel duidelijk dat het niet veel uitmaakt waar je het Wereldhuis naartoe haalt: de mensen, medewerkers en vrijwilligers maken dat het altijd warm is in het Wereldhuis.'

FEBRUARI

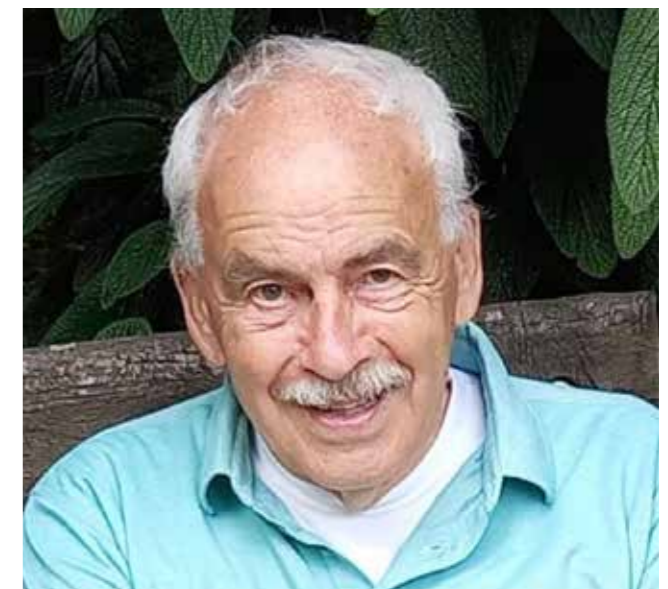
ONZE ACTIVITEITEN - HET OOGSPREEKUR UITGELICHT

‘Iedereen wordt gezien’ – dat motto vormt een belangrijke pijler onder het Wereldhuis. Het betekent dat we onze bezoekers echt willen leren kennen.

Met het slinkende gevaar van corona, konden we ons gelukkig ook weer meer toeleggen op het organiseren van activiteiten. In 2022 heeft er dan ook van alles plaatsgevonden, zoals de cursus toekomstoriëntatie (samen met het ASKV), yoga, workshops over bijvoorbeeld stressreductie en basisrechten en tekenles. In februari lanceerden we een nieuwe, hulpverlenende activiteit: het oogspreekuur onder de bezielende leiding van gepensioneerd optometrist dokter Frank Koole. Met hulp van de Stichting ‘Zienderogen’ komt hij iedere eerste woensdag van de maand langs met zijn koffers vol brillen en meetapparatuur en iedere maand zit zijn spreekuur helemaal vol.

Dat laat zien dat er veel ongedocumenteerde mensen met oogklachten kampen en daarmee voorziet deze activiteit dus in een enorme behoefte. In de 9 consulten die hij in 2022 hield, heeft hij 152 mensen gezien. Van hen heeft 75 % een bril gekregen en 6 mensen zijn doorverwezen naar een polikliniek in verband met een ernstige oogaandoening. We zeggen wel eens grappend: dokter Koole is de enige in het Wereldhuis die mensen letterlijk perspectief geeft!

Frank Koole zelf over zijn spreekuur: ‘De oogklachten variëren van leesklachten, verteklachten, met name door ongecorrigeerde bijziendheid, staar en netvlies-afwijkingen zoals dat voorkomt bij suikerziekte. Het spreekuur is intensief, maar het doet me goed om mensen te kunnen helpen!’

MAART WERELDMOEDERS

Op 8 maart - natuurlijk niet toevallig Internationale Vrouwendag - lanceerden we het pilot-project: 'Wereldmoeders!'

Dit was het startsein voor wekelijkse samenkomsten van ongedocumenteerde moeders in de Elthetokerk in Amsterdam-Oost. Terwijl de kinderen lekker kunnen spelen, mogen de mamma's ontspannen. Maar ook kunnen ze leren. Zo is er Nederlandse taalles, gaat projectcoördinator Tineke den Hertog met de moeders naar de naburige bibliotheek en worden er allerlei workshops voor en door de vrouwen georganiseerd. Ook kookt er iedere keer een andere moeder voor de groep.

Het mooie is dat er in de loop der maanden echt een community is ontstaan: de vrouwen leren elkaar en hun kinderen kennen, er wordt op elkaar gelet en ook voor elkaar gezorgd. Daardoor ervaren de vrouwen dat ze er niet alleen voor staan. Tegelijkertijd staat de groep voor nieuwkomers open waarmee het totale aantal 'Wereldmoeders!' nu rond de 12 ligt. En daar horen dan nog 15 Wereldkinderen bij! Op basis van de positieve ervaringen in de pilot-periode zetten we Wereldmoeders! in 2023 voort als nieuw project van het Wereldhuis.

Tineke den Hertog over 'Wereldmoeders!': 'Er wordt gedeeld, geleerd, gelachen en gehuild. Ik vind het ontroerend en hartverwarmend om te zien hoe belangrijk de moeders voor elkaar zijn geworden. Op de dinsdagen is de Elthetokerk the little village it takes to raise your child.'

MAAR OOK... DE GEVOLGEN VAN DE OORLOG IN OEKRAÏNE...

Maart stond niet alleen in het teken van de feestelijke lancering van het Wereldmoeders!-project, want niet lang na de inval van Poetin in Oekraïne, zagen we in het Wereldhuis de eerste vluchtelingen uit dit land verschijnen.

Het betrof in ons geval niet-Oekraïense Oekraïners, zoals twee Nigeriaanse studenten en een Saoedische journalist. Hun vluchtverhalen waren indrukwekkend, vooral omdat ze aan de grens ook nog met ernstig racisme te maken hadden gehad. Gelukkig werd er voor hen en alle andere vluchtelingen uit Oekraïne snel en goed gestructureerde hulp opgezet. Nederland kan zeker gastvrij zijn voor vluchtelingen!

Ook op een ander niveau merkten we al snel effecten van de oorlog: mensen kregen moeite de boodschappen te betalen, de prijs van zonnebloemolie ging door het dak en collega Pablo wist nog net een voorraadje blikken in te slaan voordat dit product tijdelijk helemaal uit het schap verdween...

*Zes dagen deed **Ahmed** erover om de drie controleposten te passeren bij het Oekraïense grensdorp Shehyni. Twee ervan waren bemand door Oekraïense, de laatste door Poolse grenswachters. De duizenden niet-Oekraïners zagen hoe degenen met een Oekraïens uiterlijk zonder problemen konden doorlopen. De meeste tijd stond hij in de rij, bang om zijn plek te verliezen, slapen kon hij niet. 'Langzaam veranderden we in zombies.' (Volkskrant 18 maart 2022)*

APRIL

ONZE BEZOEKERS: SOMS VERWARRING EN WANHOOP

Het Wereldhuis is er voor mensen die van buiten de EU komen en die niet in het bezit zijn van geldige verblijfs-papieren. Er is een grote verscheidenheid in landen van herkomst. Ook de achtergronden, migratieredenen en vluchtverhalen verschillen veel van persoon tot persoon. Toch is er één ding dat bijna al onze bezoekers met elkaar gemeen hebben en dat is stress. Hun bestaan is onzeker, ze hebben beperkte toegang tot voorzieningen en weten niet wat de toekomst brengt. Logisch dus dat mensen zich soms wat nerveus door het Wereldhuis bewegen en de nodige sigaretten roken. Maar in april constateerden we een opvallende toename van echt verward gedrag. Zo liet een van onze bezoekers het briefje op de foto (op de volgende pagina) achter. De schrijver, een hoogopgeleide man uit Pakistan, verkeerde op dat moment in een ernstige psychose.

Ook hadden we een bezoeker uit Iran die als gevolg van zijn autisme minutenlang naar de klok kon staren en weigerde in de reguliere opvang te slapen. Regelmatig troffen we zijn slaappullen in ons fietsengangetje aan.

We zijn een veerkrachtig en nuchter team, maar soms maakten we dingen mee waar we ons geen raad mee wisten en die ons alarmeerden. In september deed een van onze bezoekers een suïcidepoging bij het Loket Ongedocumenteerden en lag daarna enkele dagen in het ziekenhuis. Vervolgens werd hij weer de straat opgestuurd. Zo'n verhaal laat zien dat de psychische nood onder mensen zonder papieren hoog is terwijl tegelijkertijd de professionele hulpverlening beperkt blijkt te zijn. Dat baart ons grote zorgen.

Pablo Eppelin Ugarte over dit probleem en hoe counseling kan helpen: 'Door middel van counseling krijgen mensen meer inzicht in hun eigen situatie en leven. Door dat te bespreken, ontstaat er veerkracht om oplossingen te vinden voor de obstakels die ze tegenkomen. De counselors van het Wereldhuis fungeren als een ondersteunende motor in veranderingsprocessen van onze bezoekers. Daarnaast hebben we een belangrijke functie als doorverwijzer en we lobbyen ook, zo pleiten we samen met zusterorganisaties voor betere psychische zorg voor ongedocumenteerden.'

Wat in april nog bijdroeg aan die psychische nood van sommigen, was de situatie in Ter Apel die vanaf die maand steeds problematischer werd. Na veel uitzoekwerk en voorzichtig aandringen stuurden we bijvoorbeeld een Nigeriaanse vrouw met haar jonge dochter die kant op. Vervolgens moest ze daar een week lang onder een partytent overnachten terwijl de regen met bakken uit de hemel kwam. Pas op het moment dat ze ziek werd, kon er voor haar en haar dochter een kamer-tje worden geregeld. Dit soort verhalen leidden bij ons tot dilemma's. Soms hadden we de neiging mensen nog even bij te willen laten komen in Amsterdam alvorens we ze naar dit verregende tentenkamp stuurden.

Intussen verkennen we met medewerkers van Dokters van de Wereld de mogelijkheden om zelf meer getraind te raken in de omgang met verward gedrag. Want dat zijn we bij verschillende bezoekers door het jaar heen blijven zien.

Those victims helping the people
who committed crimes against them get:
1: Minimum jail sentence
2: Minimum penalty
3: Put knowledge in their class
Get persecuted by the governments.
Why?

MEI HET BELANG VAN VRIENDEN

Met het verschijnen van het magazine 'Building Bridges' lanceerden we begin 2022 een campagne: mensen kunnen voor minimaal €25 per jaar Vriend worden van het Wereldhuis en krijgen dan als welkomsgeschenk zo'n magazine. Ook ontvangen ze één keer per seizoen een vriendenbrief en nodigen we hen uit voor Vrienden-bijeenkomsten waarop we hen expliciet vragen mee te denken over ons beleid en werkwijze.

VRIENDEN VAN HET WERELDHUIS

Intussen hebben we bijna 70 officiële vrienden en dat is geweldig! Natuurlijk omdat het ons financieel ondersteunt, maar vooral omdat we ons moreel en inhoudelijk door deze mensen gedragen voelen. Een mooi voorbeeld was de zomer-opening van het Wereldhuis gedurende de eerste drie weken van augustus. Toen kwamen we vanwege ziekte en vakantie wat handen tekort. Na een oproepje meldde zich onmiddellijk een aantal vrienden die een dagje meedraaiden op de vloer. Ook verschijnen er af en toe dozen met heel gewenste donaties zoals thermo-ondergoed en fietslichtjes omdat we daar dan een oproepje voor hebben gedaan in de Vriendenbrief. Daarvoor wederom veel dank!

Building Bridges

Gerhard Scholte over zijn vriendschap met het Wereldhuis: 'Waarom ik vriend van het Wereldhuis ben? Omdat geen mens zonder vrienden en vriendinnen kan. En omdat ongedocumenteerden de mensen zijn, voor wie het Wereldhuis zich inzet. Omdat ik het gewoon heel inspirerend vind, om elkaar in en om het Wereldhuis te ontmoeten!'

De korte versie van

dit verhaal?

Het wereldhuis is heel

blij met haar vrienden

en vriendinnen!

VRIENDENDAG

Op 15 mei organiseerden we onze eerste Vriendendag. Doel was allereerst: kennismaken met elkaar, maar ook met een aantal facetten van het Wereldhuis zoals Wereldmoeders! en de Phoenix-groep (waarover onder de maand augustus meer). De counselors vertelden van alles over hun werk. Ook hing er aan het einde van de dag een muur vol geeltjes met nuttige suggesties voor het Wereldhuis.

Wat de dag zo mooi maakte, is dat er allerlei dwarsverbanden bleken te bestaan en te ontstaan: mensen ontdekten dat ze elkaar al uit andere omgevingen kenden, of bleken een gemeenschappelijke interesse te hebben.

Het was dan ook een hartverwarmende dag, net zoals de vriendenborrel die we kort voor Kerst organiseerden. De korte versie van dit verhaal? Het Wereldhuis is heel blij met haar vrienden en vriendinnen!

JUNI HET WERELDHUIS OP DE BOERDERIJ

Intussen is Boerderij 'De Meent' in het zuidelijkste puntje van Amstelveen een organisch onderdeel van de Diaconie geworden. Zo'n 20 mensen uit het Wereldhuis werken daar wekelijks, sommigen meerdere dagen per week.

De buitenlucht werkt goed tegen stress, mensen leren allerlei vaardigheden zoals moestuinieren, het verbouwen van medicinale kruiden en timmeren. Ook ontstaat er iets van een 'familiegevoel', zoals de mensen het zelf beschrijven en zijn ze er trots op te kunnen eten van hun eigen oogst. En van die oogst mag het Wereldhuis ook meegenieten: er komen regelmatig eieren en groenten onze kant op en sinds kort ook biologisch scharrelvlees – een langgekoesterde wens!

Op 16 september vond het tweede Oogstfeest plaats dat ondanks zware regenbuien een enorm succes was met lekker eten, livemuziek en heel veel blijde mensen bij elkaar.

Eugene Martey over het werken op de boerderij: 'Ik ben de hele dag buiten, de stress is veel minder en ik kan mijn agricultural skills inzetten en verbeteren. Ik ben verantwoordelijk voor de kippen. Ze kennen me allemaal. En ik hen. Het liefst zou ik iedere dag voor hen zorgen, maar drie dagen in de week is al heel fijn.'

Het oogstfeest was een
enorm succes met lekker
eten, livemuziek, en
heel veel blijde mensen
bij elkaar.

JULI

MENSEN BIJ ONS AAN HET WERK

Een belangrijke kracht van het Wereldhuis is dat het wordt meege- dragen door onze bezoekers. Zij koken de maaltijd – op een manier die de smaken en geuren uit vele thuislanden tevoorschijn brengt. Zij houden de boel schoon en veilig, en als het om dat laatste gaat, dan spelen de huismeesters ook een fundamentele rol.

Zij staan bij de ingang, begroeten de bezoekers, chec- ken hen in en wijzen de staf op nieuwkomers of even- tuele trouble makers want die zitten er soms helaas ook bij. Als er een spanning ontstaat of een conflict dreigt, weten de huismeesters met hun cultureel speci- fieke kennis, daar goed in te handelen. Daardoor keert de rust meestal snel weer terug. De staf voelt zich dan ook door hen geruggesteund en daarmee zijn de huis- meesters net als de koks, de cateraars, de schoonma- kers en de gastheren onmisbaar voor het Wereldhuis!

In juli organiseerden we in samenwerking met de Vrij- willigers Academie een workshop 'omgaan met (ver- bale) agressie' om de huismeesters zo nog wat meer gereedschap te kunnen bieden. Ook was het een goe- de gelegenheid om onderling kennis uit te wisselen. Dit was dus leerzaam en af en toe, mede dankzij de acteerprestaties van de docent, hilarisch.

27

Chicha over zijn werk als huismeester in het Wereldhuis: 'Ik zie het als een uitda- ging – iedere dag is anders, ik zie mooie mensen in nood die ik heel graag een beetje wil helpen. Ik ben er heel trots op dat ik deel mag uitmaken van de gewel- dige familie die het Wereldhuis is!'

AUGUSTUS LHBTI+-ERS ZONDER PAPIEREN

PHOENIX: De feniks is een mythische vogel die na een bepaalde periode verbrandt, maar dan als een jong exemplaar weer uit de as herrijst.

HELEMAAL JEZELF ZIJN

Het is niet voor niets dat de LHBTI+-groep zonder papieren de naam Phoenix draagt, want al haar leden weten hoe het is om er 'niet te mogen zijn' (een soort van 'te verbranden') om vervolgens, heel voorzichtig, dankzij de gesprekken met elkaar uit de as te herrijzen en trots op zichzelf te kunnen zijn.

De Phoenix-groep begon in 2020 met 13 mensen, maar in augustus was dit al het tienvoudige: 130 ongedocumenteerde LHBTI-ers participeerden met regelmaat in de bijeenkomsten. Daar zijn we heel trots op. Want het geeft aan dat deze mensen, die met een dubbele kwetsbaarheid kampen, zich veilig genoeg

voelen om bij de wekelijkse bijeenkomsten in het Wereldhuis helemaal zichzelf te zijn. Ook begeleiden we hen door middel van maatschappelijke counseling en in hun juridische procedure: vaak heeft iemand bij de eerste asielaanvraag schaamte ervaren en daarom niet het hele verhaal kunnen vertellen. Dankzij de gespreksgroep van Phoenix lukt dat velen beter en dit vergroot ook hun juridisch perspectief. Het is in 2022 in ieder geval acht keer gelukt dat mensen uit de Phoenix-groep alsnog hun verblijfspapieren kregen.

En in augustus vond de traditionele Pride Amsterdam plaats waar een aantal Phoenix-leden blij en trots in participeerden!

Hidaya Nampiima is bestuurslid en zegt over het belang van Phoenix: 'De groep was eerst klein, maar bereikt nu meer dan 100 mensen die uit heel Nederland naar Amsterdam komen om elkaar te ontmoeten, zelfvertrouwen op te bouwen en zich samen te 'empoweren'. Ik hoop dan ook dat Phoenix nog vele jaren zal blijven bestaan!'

SEPTEMBER SPIRITUALITEIT EN BEZINNING

Vaak ligt in het Wereldhuis de focus op directe hulpverlening, maar als mensen eraan toe zijn, willen we hen ook op een dieper niveau van dienst kunnen zijn.

Het laatste Breedstedelijk Overleg (waarover meer onder 'november') ging over toegang tot zorg en hoe het daar voor ongedocumenteerde mensen vaak aan ontbreekt. Op de vraag wat het Wereldhuis doet om mensen hierbij te helpen, was mijn antwoord: 'we bieden in ieder geval een veilige plek, verwijzen door en op dit moment zijn we ook in gesprek met een imam om te kijken of hij onze islamitische bezoekers wellicht pastoraal kan ondersteunen.' Na afloop bij de borrel kwam er iemand met een smalende lach op mij af en zei: 'Zo, is dat tegenwoordig hoe jullie mensen helpen? Door samen een beetje door een bijbel of een koran te bladeren?' Ik moest even over die opmerking nadenken en toen zei ik volmondig: 'ja, dit is de manier waarop wij mensen helpen!' En daarbij dient aangetekend dat het lezen van een soera of een psalm iemand natuurlijk niet meteen uit een psychose bevrijdt. Maar er kan wel een verbinding ontstaan met de innerlijke en spirituele leefwereld van de betreffende persoon. En dat is ook precies waar het Wereldhuis zich van veel andere hulporganisaties onderscheidt: hier is ruimte voor die dimensie en die willen we zelfs nog uitbreiden. Niet omdat we missionaire doelstellingen hebben, maar omdat onze bezoekers vaak uit een context komen waarin religie veel vanzelfsprekender is dan bij ons. En waar het in noodsituaties vaak hun enige houvast is. Ik zal dan nooit het moment vergeten waarop we een bijbeltje in de sporttas vonden van iemand die de dag daarvoor verdronken was in de Sloterplas. Het bijbeltje stond vol met aandachtspijltjes en onderstrepingen...

Daarom is er dus bij ons een plek om te bidden, om te mediteren en yoga te beoefenen en hopen we in 2023 de imam duurzaam in ons midden te kunnen verwelkomen.

In september ging een groep Wereldhuisbezoekers met twee collega's op retraite in Casella, een kloostergemeenschap van zusters in de bossen van Hilversum. De relatie met dit klooster is goed: we zijn al vaker met groepen bij hen op bezoek geweest.

Fleur van Hille, yoga-docent, nam ook deel aan de retraite en zegt daarover: 'Ik was onder de indruk van de deelnemers, ze stonden echt open voor de ervaring en namen actief deel aan de groeps gesprekken en oefeningen. We waren op een prachtige plek en het was vooral voor hen zó goed om even echt tot rust te komen. Hier is ook het idee ontstaan om yoga in het Wereldhuis te geven. Dat doe ik nu wekelijks en het neemt bij de deelnemers echt spanning weg. Dat is heel mooi om te zien.'

OKTOBER

VERBINDING MET DE SAMENLEVING

Eén van de belangrijke pijlers van het Wereldhuis is het bouwen van bruggen tussen onze ongedocumenteerde bezoekers en de Nederlandse samenleving.

BUILDING BRIDGES

Juist rond onze doelgroep leven er zoveel vooroordelen – alsof het een horde van illegale profiteurs betreft. Maar als je de verhalen hoort van deze mensen, dan kun je van die vooroordelen bevrijd raken. Want zij dragen allemaal een eigen verhaal dat onlosmakelijk verbonden is met verdriet en gemis. Horen over de ontberingen die mensen hebben doorstaan op hun reis naar Nederland en hoe moeilijk het is om hier zonder papieren te overleven, maakt je begripvoller. En als je dan ook nog ontdekt dat je meer met elkaar gemeen blijkt te hebben dan je dacht, kan er echt een verbinding ontstaan. Dat is de reden dat we al enkele jaren bezig zijn met 'Building Bridges': een project waarin we Wereldhuis-ambassadeurs opleiden die we in contact brengen met verschillende groepen in de samenleving zoals de politie, kunstenaars en scholieren. Ook maakte fotograaf Adriaan Backer een prachtige serie portretten van onze bezoekers. Die laten de waardigheid en veerkracht van onze mensen zien en bij de portretten zal in 2023 een boekje met hun verhalen verschijnen. Steeds is het doel: meer maatschappelijk draagvlak creëren voor mensen zonder papieren.

HOUSE OF HOPE

Een voorbeeld waarin dat goed tot uiting kwam was 'House of Hope' – een avond op 21 oktober in de Dominicuskerk tijdens het Amsterdam Dance Event. De kerk was omgebouwd tot een waanzinnige club met dj's die de dansende menigte in trance brachten. Maar er waren ook verhalen rond de vraag – waar is je huis, waar voel je je thuis? Onze huismeester Chicha hield een indrukwekkende speech die het publiek zeer wist te raken. Dat was te merken aan de reacties na afloop. Een van de bezoekers zei: 'Nog nooit eerder heb ik me zo met mensen uit totaal andere werelden dan de mijne verbonden gevoeld. (...) Deze man (Chicha) zou gewoon een vriend van me kunnen zijn. Ik ga nadenken hoe ik hem kan helpen.'

Deze man zou gewoon een
vriend van me kunnen zijn.

Ik ga nadenken hoe
ik hem kan helpen.

CHICHA'S TOESPRAAK

The policeman sat on me, he was screaming. He put his gun to my head. Then he made the gun.... "click". I was only 12. This happened more than once. A good friend was killed, next to me. I was bullied every day. I was always on the run.

I never had any money or just the minimum. I slept on the streets for years. My father died when I was young. I was ignored by my own mother. Ignored by everything. I felt like a ghost. I had always been judged for the way I look, walk and talk. And all I wanted. Was just to belong. But despite everything here before you stands a man. A man from Caracas, Venezuela. A beautiful country that's filled with horror and misery. A beautiful country, with lots of people, I will always miss. Like my grandmother who raised me. She did everything to give me education, clothes, food etc. She made money by cooking for other people so I could have a normal life. It's my land. My soil. And I know I will never get to see it again. And that is why I am doing everything I can, to make the best of it, right here. Here before you stands a man.

A Dutch man and /or Een Nederlandse man. Often I feel I belong here. But am I supposed to feel that? I'm Chicha "The Drummer". Do you think that is my real name?

The fact that I am standing here is already illegal and maybe even risky. I have been in the Netherlands since 1993. Almost 30 years. Without papers. That's illegal. Am I illegal? What makes a human being illegal?

There are tens of thousands like me in the Netherlands. People who have lived here for years. Working. Falling in love. Shopping. Starting families. Making friends. Volunteering. Going to church or playing in a heavy metal band.

But we cannot go to the doctor. We don't have insurance. We cannot travel. We cannot vote. We cannot go to a family member who is sick.

I cannot sit and relax in the park, and not be afraid of the police. I cannot have a normal job. I cannot visit the

I am grateful and proud
that I created my own
little heaven.

place where I first kissed. Never smell...the fresh air on up in the mountains or feel the Caribbean sea or enjoy Arepas, a typical Venezuelan dish. I could not go to my grandmother's funeral. I can never go to the things I love most, although they seem just a plane ticket away...I'm free and trapped at the same time. It's a bit like the Matrix. Because I am not part of the system. So I experience how hard and difficult the world truly is. What do I prefer, the Matrix or this "real" life?

Do you take the blue pill or the red pill...? I took the red pill, so I stay in wonderland... But not by choice. Reality is hard. I'm not free. But ask yourself: are you?

A country is a system. An economy is a system. Borders are systems. Democracy is a system. Most religions are systems. They're all made up. You tell me what's real can tell you what is...

I sleep on my ex's couch every night. I am grateful for that. I get to enjoy the love of my ex's son every day.

He is 3 years old with a condition and is the greatest love in my life. I'm grateful that I can be a father. Children do not know where I am from. Or that I am "undocumented". Children don't see borders. They don't see religion, They don't see colors. They don't care how I am dressed. They don't care about height, size or gender. They don't know or care about all that I am not. They only care and know about who I am.

That's real. That's reality.

I do believe in God. But I just use my heart to do the right thing. I think heaven and hell are right here on earth. And after going through hell, I'm grateful and proud that I created my own little heaven.

Am I illegal?
What makes a
human being illegal?

Arjan Broers - pastor van de Dominicus over deze avond: 'Een samengaan van kerk én club, dat was House of Hope tijdens het Amsterdam Dance Event. Het was geen hippe slogan, maar echt waar, met een opening door een pastor en vier ervaringsverhalen van dak- en thuislozen, onder wie 'Chicha de drummer' van het Wereldhuis. Het publiek was aandachtig en vaak zelfs ontroerd door de verhalen en de diepe stilte van waaruit de muziek en de dans de Dominicuskerk overnamen.'

NOVEMBER

SAMENWERKING

Het Wereldhuis werd ooit door iemand bestempeld als een ‘anarchistisch pirateneiland’ en ook al was het als compliment bedoeld – dat is het zeker niet. We zijn namelijk met vele bruggen verbonden aan andere eilanden en aan vast land: de Protestantse Diaconie waar het Wereldhuis deel van uitmaakt. Die vormt het fundament onder, en de paraplu boven ons werk en helpt ons om de randvoorwaarden voor het werk te waarborgen.

De kernwaarde van het
werk blijft: laten zien aan
kwetsbare mensen dat
zij er niet alleen voor
hoeven te staan.

Ook is het Wereldhuis sinds 2022 betrokken in de denktank rond het BS00 – het al eerder genoemde Breedstedelijk Overleg Ongedocumenteerden dat zo’n 2 keer per jaar samenkomt. Hier zijn afgevaardigden van meer dan 60 Amsterdamse organisaties bij betrokken en de bijeenkomst heeft altijd een concreet thema. In november vond er voor het eerst sinds corona weer een fysieke bijeenkomst plaats met als onderwerp: ‘toegang tot zorg’. Op het podium zaten mensen van o.a. de GGD, de Dokters van de Wereld en de Gemeente. In de zaal telden we meer dan 80 deelnemers. Alleen dat was al nuttig want er werd die middag onderling zeer veel kennis uitgewisseld en het mag toch opvallend genoemd worden dat de breedstedelijke hulp aan ongedocumenteerden vooral wordt geboden door frisse, jonge vrouwen! (Zie foto op pagina 42-43)

42

Ook doet onderdeel van de Diaconie zijn, je keer op keer beseffen wat de kernwaarde van het werk is: laten zien aan kwetsbare mensen dat zij er niet alleen voor hoeven te staan. En het betekent ook dat er kruisbestuiving en samenwerking met andere Diaconale projecten kan plaatsvinden – zoals het gezamenlijke Kerstfeest (waarover meer onder december!).

Het Wereldhuis maakt ook deel uit van het maandelijks Gelagkameroverleg waarin zo’n 20 organisaties vertegenwoordigd zijn die zich inzetten voor ongedocumenteerden. In dat overleg wordt stilgestaan bij noodsituaties en de daaraan verbonden mogelijke actie. Soms klimmen we met dit overleg in de pen om in een brief gezamenlijk aandacht te vragen voor een bepaalde misstand, zoals de situatie rond dakloze gezinnen, maar er zijn ook momenten dat het Wereldhuis onafhankelijk contact zoekt met de Gemeente Amsterdam.

Dat is een prettig en praktisch contact waardoor we ervaren dat we voor de beleidsmakers een serieuze gesprekspartner vormen.

Geeske Hovingh over samenwerking: ‘Het Rode Kruis, Kerkbed, Amsterdam City Rights, Dokters van de Wereld, Human Aid Now, Stap Verder, Life Goals, de Regenboog, het Kleiklooster – ik noem er slechts een paar, want de complete lijst van clubs en organisaties waar we mee samenwerken is nog veel groter. Dat is fijn, want mensen zonder papieren helpen, is een heel complex vraagstuk. Soms hebben wij de oplossing niet – bijvoorbeeld als iemand een slaapplek nodig heeft of gruwelijke kiespijn. Dan is het geweldig om een beroep te mogen doen op mensen in het veld. En andersom worden er vanuit andere organisaties ook weer mensen naar ons doorverwezen. Zo sta je samen sterk!’

43

DECEMBER FEESTEN

Vaak voelt het Wereldhuis als een plek waar veel mensen op een beperkt aantal vierkante meters samenkomen, problemen met zich mee torsend die de ruimte ver te buiten gaan. Het werk kan dan ook zwaar zijn. Counseling en activiteiten zijn van noodzakelijk belang. Maar er is één ding dat het Wereldhuis ook kenmerkt en waar we om bekend staan: het houden van goeie feesten – momenten waarop mensen zich even kunnen bevrijden van hun sores en samen helemaal uit hun dak gaan.

De maand december leende zich daar goed voor. Op 15 december bijvoorbeeld tijdens de Kerstvriendenborrel: jong en oud, vriend en bezoeker stonden samen onder het genot van een glas zelfgemaakte glühwein mee te deinen op de liefdesliederen van Latijns-Amerikaanse muzikanten. En op 23 december ging het dak er helemaal af met het Grote Kelder-Kerst-feest. Dit was een samenwerking tussen het Wereldhuis, Gist (een initiatief van jongeren rond christelijke spirituali-

teit), het Straatpastoraat en de boerderij. Op de avond zelf kwamen meer dan 200 mensen samen: van zangers van daklozenkoor de Straatklinkers tot jammende Senegalezen uit de Worldhouse Fusion Band. Van over de vloer krioelende kinderen tot de oude dokter Co achter een piano, geflankeerd door een man uit Sierra Leone die prachtige Christmas Carols bleek te kunnen zingen. Marokkaanse gozers dansten met Hollandse vrijwilligers van Gist. In de keuken werden kippen van

Evelien Oostrom, collega van de boerderij over het feest: 'Kerst met het Wereldhuis was magisch. In het Wereldhuis klinkt altijd een serieuze toon; mensen vertellen je dingen die je aan het hart gaan. Maar op deze avond was er zóveel vreugde! Er was echt contact tussen al die verschillende mensen en vooral in het dansen kwam dat allemaal samen. Om nooit te vergeten...'

Een grenzeloos,
horizon verbredend en
vrolijk makend feest
om nooit te vergeten dus...

de boerderij door onze Congolese kok ferm in stukken gehakt, terwijl onze Iraanse huismeester met het zweet op het voorhoofd heen en weer rende met pannen en borden. Een Surinaamse vrouw die kort voor het feest voor het eerst in het Wereldhuis kwam en behoorlijk in de put zat, nam in de Kas de microfoon over van de voor de opening ingehuurde zangeres en zong uit volle borst 'Amazing Grace'. Toen rolden er bij heel wat mensen een traan over de wang. Onze 'hoffotograaf' Adriaan maakte weer de nodige foto's en ik lieg niet als ik zeg dat er op iedere foto van de 110 die hij er schoot, lachende mensen staan.

Een grenzeloos, horizon verbredend en vrolijk makend feest om nooit te vergeten dus...

NAWOORD

Het jaar is weer omgevlogen. Maanden vol hoogte- en dieptepunten zoals dat kenmerkend is voor het Wereldhuis. En intussen kijken we ook vooruit naar het volgende jaar dat intussen alweer 2 maanden oud is. Een jaar waarin het Wereldmoeders!-project uitbreiding krijgt, evenals ons team waar per maart maar liefst 3 nieuwe geweldige medewerkers aan toegevoegd worden. Dat zal ons een nog meer solide basis geven om te kunnen doen waartoe we op de Wereldhuis-aarde zijn: ongedocumenteerde mensen helpen nieuw perspectief in hun leven te vinden.

Dank aan iedereen die daaraan bijdraagt.

GJH

ORGANISATIE EN DONATEURS

MEDEWERKERS

Algemeen coördinator:	Geeske Hovingh
Vrijwilligerscoördinator:	Tineke den Hertog
Counselor/ICT/logistiek:	Pablo Eppelin
Counselors:	Rob van Loenen Virgie Tonogan

DONATEURS EN PARTNERS

Het werk van het Wereldhuis werd in 2022 mogelijk gemaakt met financiële bijdragen van:

Diaconie Evangelisch-Lutherse Gemeente

De Waalse Kerk Amsterdam

Adessium

Stichting Channah

Stichting Dioraphte

Kansfonds - Fonds Franciscus

Gemeente Amsterdam

Stichting RCOAK

Stichting Leeuwenstein

Stichting Haella

Stichting In het Veldwerk

Kerk in Actie

NRC Lezersfonds

Het R.C. Maagdenhuis

Porticus

CONTACT

Voor nadere informatie over het Wereldhuis

Geeske Hovingh, coördinator

g.hovingh@diaconie.org

06-13933302

Wereldhuis

Nieuwe Herengracht 18 sous

1018 DP Amsterdam

www.wereldhuis.org

Protestantse Diaconie Amsterdam

Nieuwe Herengracht 18

1018 DP Amsterdam

www.diaconie.org

wereldhuis.

**PROTESTANTSE
DIACONIE**